

-2031, cent anys en peu de lluita.

+2031, Catalunya nou estat d'Europa

Paràgraf 2

-En el camí d'aquestes efemèrides, de cent anys en peu de lluita, ens refermem en els nostres objectius fundacionals, renovem l'aposta per constituir-nos com l'eina política central per a l'alliberament nacional i el progrés social, renovem l'anàlisi sobre el context polític de Catalunya i el conjunt dels Països Catalans, volem contribuir a retornar l'orgull i a reforçar la consciència de país, ens comprometem a fer valdre la nostra força -a les institucions, en el teixit ciutadà i al carrer- i plantejem el 2031 amb una estratègia que volem que sigui compartida amb les altres forces polítiques independentistes, amb els altres partits d'esquerres i progressistes i amb les entitats sobiranistes, els sindicats nacionals i de classe i els moviments antifeixistes, antirepressius, ecologistes, feministes i pacifistes.

+

En el camí d'aquestes efemèrides, de cent anys en peu de lluita, ens refermem en els nostres objectius fundacionals, renovem l'aposta per constituir-nos com l'eina política central per a l'alliberament nacional i el progrés social, renovem l'anàlisi sobre el context polític de Catalunya i el conjunt dels Països Catalans, volem contribuir a retornar l'orgull i a reforçar la consciència de país, ens comprometem a fer valdre la nostra força -a les institucions, en el teixit ciutadà i al carrer- **i plantejem arribar al 2031 com a nou estat d'Europa**, amb una estratègia que volem que sigui compartida amb les altres forces polítiques independentistes, amb els altres partits d'esquerres i progressistes i amb les entitats sobiranistes, els sindicats nacionals i de classe i els moviments antifeixistes, antirepressius, ecologistes, feministes i pacifistes.

Paràgraf 3

-L'any 2031, que marcarà el centenari d'alguns dels episodis més transcendents de la història contemporània dels Països Catalans, ens ofereix una oportunitat ineludible per construir les condicions que ens permetin consolidar una majoria social i política favorable al projecte de la República Catalana, com a condició indispensable per a poder fer efectiu el dret a l'autodeterminació. Amb aquesta fita al davant, des d'Esquerra Republicana presentem una ponència política que defineix les bases d'una nova estratègia, ambiciosa però realista, amb un nou llenguatge i una anàlisi actualitzada del moment polític que viu el país, per generar les condicions necessàries per assolir aquest objectiu.

+

L'any 2031, que marcarà el centenari d'alguns dels episodis més transcendents de la història contemporània dels Països Catalans, ens ofereix una oportunitat ineludible per construir les condicions que ens permetin consolidar una majoria social i política favorable al projecte de la República Catalana, com a condició indispensable per a poder fer efectiu el dret a l'autodeterminació. Amb aquesta fita al davant, des d'Esquerra Republicana presentem una ponència política que defineix les bases d'una nova estratègia, ambiciosa però realista, amb un nou llenguatge i una anàlisi actualitzada del moment polític que viu el país, **per generar les condicions necessàries per assolir la independència de Catalunya abans de 2031**

Paràgraf 4

-Fem una crida a aprofitar els aprenentatges de la història i fer nostres els reptes actuals. L'experiència del procés polític que va culminar el 2017 ens ha deixat una sèrie d'aprenentatges fonamentals sobre el camí cap a la plena sobirania nacional i els obstacles que inevitablement haurem d'afrontar. Aquell moment històric va demostrar la determinació d'una part important del país, però també va evidenciar les dificultats d'assolir l'objectiu sense una majoria suficientment àmplia, cohesionada i preparada per a sostenir el desafiament.

+

Fem una crida a aprofitar els aprenentatges de la història i fer nostres els reptes actuals. L'experiència del procés polític que va culminar el 2017 ens ha deixat una sèrie d'aprenentatges fonamentals sobre el camí cap a la plena sobirania nacional i els obstacles que inevitablement haurem d'afrontar. Aquell moment històric va demostrar la determinació d'una part majoritària del país, **vam celebrar i guanyar un referèndum democràtic d'autodeterminació i ens va mancar implementar la independència de Catalunya que va ser aprovada pel plenari del Parlament de Catalunya.**

Paràgraf 5

-La interpretació del que va passar el 2017 ens porta a una conclusió clara: per a poder guanyar, hem de ser més. L'independentisme ha de treballar per ampliar i consolidar una majoria sòlida i estable, capaç no només de resistir la repressió i els obstacles institucionals, sinó també d'impulsar un projecte col·lectiu engrescador i inclusiu que connecti amb sectors més amplis de la societat catalana.

+

La interpretació del que va passar el 2017 ens porta a una conclusió clara: per a poder guanyar, ens calen lideratges compromesos amb la independència. L'independentisme ha de treballar per ampliar i consolidar una majoria sòlida i estable, capaç no només de resistir la repressió i els obstacles institucionals, sinó també d'impulsar un projecte col·lectiu engrescador i inclusiu que connecti amb sectors més amplis de la societat catalana. **Cal consolidar sindicats nacionals, federacions d'empresaris partidaris de la independència, mitjans de comunicació i entitats socials que defensin el dret a la independència de Catalunya.**

Paràgraf 6

-Això implica una tasca constant de pedagogia, de construcció de complicitats i de demostració que la independència no és només un objectiu polític, sinó la millor eina per garantir una Catalunya més justa, pròspera i democràtica. Si volem que el pròxim intent sigui definitiu, cal sumar més persones al projecte, enfortir les bases del moviment i preparar-nos millor per afrontar els reptes que vindran.

+

Això implica una tasca constant de pedagogia, de construcció de complicitats i de demostració que la independència no és només un objectiu polític, **sinó la única** i millor eina per garantir una Catalunya més justa, pròspera i democràtica. Si volem que el pròxim intent sigui definitiu,

cal sumar més persones al projecte, enfortir les bases del moviment i preparar-nos millor per afrontar els reptes que vindran.

Paràgraf 7

-Sabem que la lluita per la independència, com gairebé tots els moviments històrics, no és lineal, i encara més quan tenim dos estats en contra. Per aquest motiu, hem de saber interpretar cada moment polític amb intel·ligència i determinació. L'experiència de l'independentisme ens demostra que hem superat etapes de clandestinitat, moments d'irrellevància política i fins i tot conflictes bèl·lics. Però també hem sabut construir altres etapes en les quals hem assolit la centralitat política i el protagonisme en l'esdevenir del país. Moments diversos que han requerit estratègies diverses i de capacitat d'adaptació per a saber-les elaborar. La correlació de forces del moment actual planteja importants adversitats, la principal de les quals és la pèrdua de la majoria independentista al Parlament de Catalunya, fruit dels resultats de les eleccions del maig de 2024. No obstant això, també ens ofereix oportunitats que no podem desaproveitar. Davant del risc de derrotisme i d'una política de braços caiguts, cal fer valdre actius importants, com el paper clau de les forces independentistes i, molt especialment, el d'Esquerra Republicana, tant al Congrés de Madrid com al mateix Parlament de Catalunya. Hem de fer d'aquesta situació un trampolí per reforçar la nostra posició i avançar cap als nostres objectius.

+

Sabem que la lluita per la independència, com gairebé tots els moviments històrics, no és lineal, i encara més quan tenim dos estats en contra. Per aquest motiu, hem de saber interpretar cada moment polític amb intel·ligència i determinació. L'experiència de l'independentisme ens demostra que hem superat etapes de clandestinitat, moments d'irrellevància política i fins i tot conflictes bèl·lics. Però també hem sabut construir altres etapes en les quals hem assolit la centralitat política i el protagonisme en l'esdevenir del país. Moments diversos que han requerit estratègies diverses i de capacitat d'adaptació per a saber-les elaborar. La correlació de forces del moment actual planteja importants adversitats, la principal de les quals és la pèrdua de la majoria independentista al Parlament de Catalunya, fruit dels resultats de les eleccions del maig de 2024. No obstant això, també ens ofereix oportunitats que no podem desaproveitar. **El primer dels objectius consisteix en recuperar la majoria independentista a les nostres principals institucions, expulsar el PSC del Govern de Catalunya, de l'Ajuntament de Barcelona, de les principals ciutats del país, de les Diputacions i de l'AMB. Cal recuperar una unitat estratègica del independentisme polític i social que permeti recuperar la majoria absoluta aconseguida en el seu moment, sense aquesta primera fita no avançarem en el camí cap a la independència.**

Davant del risc de derrotisme i d'una política de braços caiguts, cal fer valdre actius importants, com el paper clau de les forces independentistes. Cal una unitat d'acció de les forces independentistes tant al Congrés de Madrid com al Parlament de Catalunya i no caure en lluites estèrils entre partits independentistes, això darrer provoca un augment del derrotisme entre la ciutadania independentista

Paràgraf 9

-Per a construir l'escenari propici per a l'any 2031, caldrà també dedicar els nostres esforços a la construcció de sobirania nacional i a reforçar el marc institucional català. Si bé la recuperació d'una majoria independentista que ens permeti tornar a governar les principals

institucions del país serà un pas imprescindible, cal preparar les condicions perquè, quan això passi, tinguem la capacitat i el poder polític necessari per a poder liderar en condicions el camí a l'exercici del dret d'autodeterminació. Per això, caldrà també treballar per reduir la presència de l'Estat espanyol al territori, de tal manera que siguin les institucions i els agents propis del país els que regeixin tots els àmbits de la vida de la ciutadania. La República Catalana a la que aspirem no ha de ser una declaració retòrica, sinó un projecte amb fonaments sòlids que garanteixi el benestar, la llibertat i la justícia social de tots els catalans i catalanes.

+

Per a construir l'escenari propici per ser un estat independent a l'any 2031, caldrà també dedicar els nostres esforços a la construcció de sobirania nacional i a reforçar el marc institucional català. Si bé la recuperació d'una majoria independentista que ens permeti tornar a governar les principals institucions del país serà un pas imprescindible, cal preparar les condicions perquè, quan això passi, tinguem la capacitat i el poder polític necessari per a poder liderar en condicions el camí a l'exercici del dret d'autodeterminació. Per això, caldrà també treballar per reduir la presència de l'Estat espanyol al territori, de tal manera que siguin les institucions i els agents propis del país els que regeixin tots els àmbits de la vida de la ciutadania. Per avançar en aquest sentit caldrà sí o sí arribar a un acord amb els partits independentistes i les entitats de la societat civil per evitar que les paraules aquí escrites caiguin en declaracions retòriques. Cal recuperar la credibilitat davant la ciutadania independentista.

Paràgraf 10

-Aquesta ponència política no només és un full de ruta d'Esquerra Republicana per als anys vinents, sinó també una crida a la societat catalana per sumar esforços i assumir responsabilitats col·lectives. Les condicions que han de dibuixar com serà la Catalunya i la resta dels Països Catalans del 2031 cal que les comencem a treballar des d'avui, amb fermesa, amb esperança i amb la voluntat de construir un país lliure, just i republicà.

+

Aquesta ponència política no només és un full de ruta cap a la independència d'Esquerra Republicana per als anys vinents, sinó també una crida a la societat catalana per sumar esforços i assumir responsabilitats col·lectives. Les condicions que han de dibuixar com serà la Catalunya i la resta dels Països Catalans del 2031 cal que les comencem a treballar des d'avui, amb fermesa, amb esperança i amb la voluntat de construir un país lliure, just i republicà.

Paràgraf 21

-Amb aquesta ponència, ens refermem en l'afirmació que l'emancipació de les classes treballadores i populars serà possible en tant que visquem en un país lliure i plenament sobirà, on les decisions es prenguin des de la proximitat, on es conegui on, quan i qui les pren, on puguin ser reversibles i representin el sentit majoritari de la societat, donant veu a la diversitat d'actors que la conformen. En el context actual de dependència dels estats espanyol i francès, aquesta emancipació no és possible. Han estat múltiples els intents de demostrar-ne la viabilitat i tots han fracassat en topar, en el primer cas, amb un règim amb immutables herències del franquisme i, en el segon, amb un estat centralista fonamentat en la negació absoluta de la seva diversitat nacional, lingüística i cultural.

+

Amb aquesta ponència, ens refermem en l'afirmació que l'emancipació de les classes treballadores, populars i mitjanes serà possible en tant que visquem en un país lliure i plenament sobirà, on les decisions es prenguin des de la proximitat, on es conegui on, quan i qui les pren, on puguin ser reversibles i representin el sentit majoritari de la societat, donant veu a la diversitat d'actors que la conformen. En el context actual de dependència dels estats espanyol i francès, aquesta emancipació **no ha estat** possible. Han estat múltiples els intents de demostrar-ne la viabilitat i tots han fracassat en topar, en el primer cas, amb un règim amb immutables herències del franquisme i, en el segon, amb un estat centralista fonamentat en la negació absoluta de la seva diversitat nacional, lingüística i cultural. **Sense un estat independent mai avançarem en l'emancipació social de les classes treballadores, populars i mitjanes.**

Paràgraf 33

-L'independentisme, vuit anys després de l'1 d'octubre, no ha estat capaç de fer una diagnosi comuna de què va fallar i es troba fragmentat, sense rumb, sense estratègia compartida i desmobilitzat. Alhora, però, les dues forces polítiques majoritàries de l'independentisme tenen, segons l'aritmètica parlamentària, una evident palanca d'influència en els governs de l'estat i de Catalunya. L'independentisme, que va arribar al seu punt àlgid de suport electoral amb l'augment de la repressió del 2019, no ha sabut transmetre que la repressió perdura i que actualment l'Estat la manté, més encoberta, mitjançant les infiltracions policials. La pèrdua de la majoria absoluta del Parlament de Catalunya el 2024, davant la incapacitat de complir les expectatives creades després de nou anys, ens situa en un nou escenari, en el qual s'hi sumen nous reptes als quals cal donar resposta.

+

L'independentisme, vuit anys després de l'1 d'octubre, no ha estat capaç de fer una diagnosi comuna de què va fallar i es troba fragmentat, sense rumb, sense estratègia compartida i desmobilitzat. Alhora, però, les dues forces polítiques majoritàries de l'independentisme tenen, segons l'aritmètica parlamentària, una evident palanca d'influència en els governs de l'estat i de Catalunya que malversen amb la seva manca d'unitat a l'hora de negociar amb el govern espanyol. L'independentisme, que va arribar al seu punt àlgid de suport electoral amb l'augment de la repressió del 2019, no ha sabut transmetre que la repressió perdura i que actualment l'Estat la manté, més encoberta, mitjançant les infiltracions policials. La pèrdua de la majoria absoluta del Parlament de Catalunya el 2024, davant la incapacitat de complir les expectatives creades després de nou anys, ens situa en un nou escenari, en el qual s'hi sumen nous reptes als quals cal donar resposta. L'única sortida possible consisteix en expulsar democràticament el més aviat possible el PSC del govern de Catalunya, de l'Ajuntament de Barcelona, de les Diputacions, de l'AMB i dels grans ajuntaments del país, sense aquesta primera acció difícilment avançarem cap a la independència.

Paràgraf 34

-Després del referèndum de l'1 d'octubre del 2017, Esquerra Republicana va dur a terme diverses conferències nacionals per analitzar la situació política del país i redefinir la seva estratègia. Aquestes trobades van ser clau per valorar els èxits, els reptes i les debilitats del moviment independentista en un nou escenari polític marcat per la repressió de l'Estat.

+

Després del referèndum de l'1 d'octubre del 2017, Esquerra Republicana va dur a terme diverses conferències nacionals per analitzar la situació política del país i redefinir la seva estratègia. Aquestes trobades van ser clau per valorar els èxits, els reptes i les debilitats del moviment independentista en un nou escenari polític marcat per la repressió de l'Estat. Però aquestes conferències nacionals no van permetre donar sortida a la situació, ERC va seguir perdent suport a les diferents eleccions, i per tant cal explicar com avançarem cap a la independència i sense expulsar el PSC del nostre govern i sense una unitat estratègia no podrem avançar.

Paràgraf 35

-Les ponències polítiques dels anys 2018 i 2019 van destacar un fet cabdal: l'independentisme havia assolit un nivell històric de força social que es traduïa, també, en una majoria institucional. Aquest avenç havia aconseguit posar l'Estat contra les cordes i havia sacsejat com mai els fonaments del règim del 78. Es tractava d'una fita revolucionària i un motiu d'orgull col·lectiu. No obstant això, també es va constatar que la resposta de l'Estat va ser molt més contundent del que s'havia previst, vulnerant drets fonamentals i demostrant una gran capacitat repressiva. Davant d'aquesta realitat, el moviment independentista va haver d'afrontar una reflexió profunda: era imprescindible engrandir la base de suport, créixer i reforçar-se en tots els àmbits per a encarar amb més solidesa els futurs desafiaments.

+

Les ponències polítiques dels anys 2018 i 2019 van destacar un fet cabdal: l'independentisme havia assolit un nivell històric de força social que es traduïa, també, en una majoria institucional. Aquest avenç havia aconseguit posar l'Estat contra les cordes i havia sacsejat com mai els fonaments del règim del 78. Es tractava d'una fita revolucionària i un motiu d'orgull col·lectiu. La resposta de l'Estat Espanyol va ser més que previsible, l'error va ser acatar la seva repressió i no forçar un embat que la gent estava predisposada a realitzar i que la majoria de lideratges independentistes no van voler assumir. Portem 8 anys amb la cantarella que cal ampliar la base de suport i el resultat ha estat tot lo contrari, l'independentisme ha perdut la seva majoria absoluta i per tant cal tornar liderar i preparar l'independentisme per un nou embat.

Paràgraf 36

-Aquesta evolució estratègica va tenir continuïtat en les ponències de 2022 i 2023, que van introduir un nou element fonamental: la necessitat de demostrar que l'independentisme ha de ser una força de govern capaç de gestionar els afers públics amb solvència i de millorar la vida de la ciutadania. Aquest enfocament es va considerar essencial per construir les majories socials necessàries per avançar cap a l'objectiu independentista.

+

Aquesta evolució estratègica va tenir continuïtat en les ponències de 2022 i 2023, que van introduir un nou element fonamental: la necessitat de demostrar que l'independentisme ha de ser una força de govern capaç de gestionar els afers públics amb solvència i de millorar la vida de la ciutadania. Aquest enfocament es va considerar essencial per construir les majories socials necessàries per avançar cap a l'objectiu independentista. Malgrat tot ERC va seguir perdent suports i l'independentisme també, i per tant cal destacar els greus errors de

plantejament d'aquests darrers vuit anys. Cal una nova estratègia molt més contundent i clarificadora per avançar cap a la independència

Paràgraf 37

-Aquests postulats, que implicaven també una adaptació estratègica, no van ser compartits per altres actors centrals de l'independentisme, malgrat que, per la via dels fets, molts van assumir, de facto, aquest posicionament. Aquest nou enfocament estratègic va donar lloc a un cicle electoral favorable entre 2019 i 2021. En aquest període, Esquerra Republicana, en concret, i l'independentisme globalment van aconseguir assolir un suport electoral significatiu, en un context polític marcat també per la repressió i la resposta de l'Estat. No obstant això, aquest suport electoral històric no ha estat sostingut en el temps. Amb la sortida de la presó dels líders polítics i la fi de la fase més dura de la repressió, Esquerra Republicana i el conjunt de l'independentisme han hagut d'afrontar un nou cicle electoral en què s'ha experimentat una davallada notable del suport popular.

+

Aquests postulats, que implicaven també una adaptació estratègica, han estat un fracàs d'acceptació per part del moviment independentista, com a prova les davallades electorals per part d'ERC i que tampoc han estat aprofitades per les altres dues formacions independentistes, davant els errors cal una rectificació i només un treball efectiu per avançar cap a la independència ens farà recuperar les victòries electorals aconseguides anteriorment. Cal establir com a principals objectius, aconseguir recuperar la majoria independentista i per tant cal un treball seriós per aconseguir una unitat estratègica del independentisme, cal liderar aquest posicionament i establir uns mecanismes permanents de trobada amb Junts, CUP, Òmnium, Assemblea i de tots aquells que siguin realment partidaris d'exercir la independència.

Paràgraf 39

Malgrat que ens reafirmem en els principis que van inspirar les ponències anteriors, som conscients de l'obertura d'una nova etapa i de la necessitat de reaccionar davant de la pèrdua de confiança d'una part del nostre electorat. Ara, vuit anys després de la celebració del referèndum d'autodeterminació, ens toca marcar l'estratègia en l'àmbit nacional pels pròxims sis anys. Això comporta, indiscutiblement, que refem l'anàlisi sobre la situació del país, tot adequant-nos als canvis polítics que s'hi han produït i al context socioeconòmic dels Països Catalans.

+ supressió

Paràgraf 41

-Mentrestant, l'estat espanyol ha intensificat la seva persecució i la seva resposta repressiva a l'independentisme i als moviments socials, especialment a partir del control que hi exerceix el poder judicial, que ha demostrat, dia a dia i de manera continuada, que no és independent ni imparcial. La judicatura a Espanya és un actor polític il·legítim, situat al marge de la sobirania popular, que utilitza els recursos, l'organització i els processos judicials per a l'eliminació de la dissidència política i social. El sistema judicial espanyol ha bastit un estat autoritari i allunyat dels paràmetres més essencials de les democràcies occidentals.

+

Mentrestant, l'estat espanyol ha intensificat la seva persecució i la seva resposta repressiva a l'independentisme i als moviments socials, especialment a partir del control que hi exerceix el poder judicial, que ha demostrat, dia a dia i de manera continuada, que no és independent ni imparcial. No podem oblidar que el govern espanyol més progressista de la història ha estat i és responsabilitat seva el que demostra que a Espanya mai volen negociar, governi la dreta o l'esquerra, ells volen imposar i ho demostren dia a dia. La judicatura a Espanya és un actor polític il·legítim, situat al marge de la sobirania popular, que utilitza els recursos, l'organització i els processos judicials per a l'eliminació de la dissidència política i social. El sistema judicial espanyol ha bastit un estat autoritari i allunyat dels paràmetres més essencials de les democràcies occidentals.

Paràgraf 46

-Actualment, les forces independentistes no disposem d'una majoria al Parlament de Catalunya. Reconstruir aquesta majoria és, indubtablement, una condició necessària per afrontar amb garanties els grans reptes vinculats a l'objectiu de la independència nacional, malgrat que l'experiència ens ensenya que, per si sola, tampoc és una condició suficient per assolir-lo.

+

Actualment, les forces independentistes no disposem d'una majoria al Parlament de Catalunya. Reconstruir aquesta majoria és, indubtablement, una condició necessària per afrontar amb garanties els grans reptes vinculats a l'objectiu de la independència nacional, cal que ens comprometem a liderar la unitat estratègica independentista i ens trobarem amb Junts, la CUP, Òmnium i L'Assemblea per arribar a un gran acord de país que ens permeti recuperar la majoria independentista i treballar per expulsar del govern de Catalunya el PSC que treballa per seguir formant part d'una Comunitat Autònoma de l'Estat Espanyol, portem 8 anys perduts en una guerra civil que provoca la davallada independentista.

Paràgraf 47

-Tanmateix, l'actual correlació de forces permet d'exercir una influència determinant en dues cambres clau: el Parlament de Catalunya i el Congrés dels Diputats. Aquesta capacitat d'incidència no pot ser malbaratada. Ha de ser aprofitada amb intel·ligència i determinació, fent servir els espais de decisió política com una palanca de força per avançar en tots els àmbits possibles al servei de la causa independentista. Saber gestionar aquestes potencialitats amb estratègia i visió a llarg termini és imprescindible per seguir impulsant el camí cap a la plena sobirania del país. A més, amb la voluntat d'aconseguir victòries socials des de i per Catalunya, afrontarem les negociacions amb marcs diferenciats. De la mateixa manera que a Catalunya incidirem en una governabilitat al servei de les persones, des de la plena implicació en el projecte nacional, amb l'aspiració de liderar-lo, a l'Estat exercirem la nostra força democràtica per tombar aquelles estructures que ens impedeixen d'avançar cap a la sobirania i la independència.

+

Tanmateix, l'actual correlació de forces permet d'exercir una influència determinant en dues cambres clau: el Parlament de Catalunya i el Congrés dels Diputats. Aquesta capacitat d'incidència està sent malbaratada per manca d'unitat estratègica, els resultats de les negociacions amb el govern espanyol són decebedors. Ni traspàs de rodalies, ni català a

Europa, ni eliminació del FLA, augment de l'espoli fiscal, ni traspàs de les polítiques d'immigració, sense aplicació de la llei d'amnistia, Espanya no vol negociar, vol imposar i per tant cal una nova manera de fer les coses, cal un embat democràtic contra l'estat espanyol, cal treballar la desobediència civil, cal no tenir por a un estat espanyol que cada dia que passa ens va liquidant, amb l'augment de l'espoli fiscal i amb cap voluntat política d'avançar en augmentar el poder de Catalunya.

Paràgraf 48

-Aquesta determinació d'aprofitar sempre totes les oportunitats que les circumstàncies ofereixen per avançar ha estat una constant al llarg de la història d'Esquerra Republicana, també en els darrers anys. Des de totes les cambres parlamentàries, el partit ha actuat com a dic de contenció davant els programes espanyolistes i recentralitzadors, alhora que ha treballat incansablement per a fer avançar àmbits essencials com els drets civils, el reconeixement i la promoció de la llengua catalana o el finançament dels serveis públics que garanteixen el benestar de la ciutadania dels Països Catalans. Aquesta aposta ha estat sempre guiada pel compromís amb la causa independentista i amb la gent, fins i tot en moments en què ha hagut de fer front al menyspreu o a l'obstaculització d'altres forces sobiranistes. Malgrat aquestes dificultats, el temps ha demostrat que aquesta estratègia és la més útil per assolir avenços concrets i tangibles. Quan les circumstàncies ho permeten, esdevé l'opció que totes les forces independentistes acaben assumint, evidenciant així que la constància, la responsabilitat i el pragmatisme són elements imprescindibles per avançar en el camí cap a la independència.

+

Paràgraf 49

-També en l'actual etapa, oberta després de les eleccions al Parlament de Catalunya del 2024, cal saber gestionar amb responsabilitat, intel·ligència i compromís la força de la qual disposem. L'independentisme ha de continuar exercint la seva influència amb una visió estratègica, sense caure en el tacticisme estèril ni en el curterterminisme.

+

També en l'actual etapa, oberta després de les eleccions al Parlament de Catalunya del 2024, cal saber gestionar amb responsabilitat, intel·ligència i compromís la força de la qual disposem. L'independentisme ha de continuar exercint la seva influència amb una visió estratègica, sense caure en el tacticisme estèril ni en el curterterminisme, **però tampoc poden caure en el cofoisme. Avui en dia l'independentisme ha perdut i està perdent la seva capacitat d'influència, per recuperar aquesta capacitat perduda ens cal unitat estratègica, treballar per expulsar del govern de Catalunya el PSC i sense aquest gran acord independentista no recuperarem la nostra capacitat d'influència.**

Paràgraf 52

-El món municipal, on Esquerra també té la força que li dona ser capdavantera a Catalunya en nombre de regidories, amb 2.900 electes, és un altre àmbit d'acció institucional decisiu. En l'àmbit municipal, l'independentisme hi manté la majoria de càrrecs locals, amb més de 6.000 regidories. Les polítiques locals són les més pròximes a la ciutadania i, per tant, representen

una oportunitat única perquè l'independentisme es mostri com una força transformadora i capaç de millorar la vida quotidiana de les persones. Els ajuntaments no només gestionen serveis essencials, sinó que també exerceixen una influència significativa sobre la societat. Són espais clau per construir un model de ciutadania compromès, treballar des de la base en la consolidació d'una identitat nacional inclusiva i arrelada al teixit social i garantir que la veu de la ciutadania sigui escoltada i tingui un impacte real en la presa de decisions. Per aquest motiu, és fonamental que l'independentisme es reforci també des dels ajuntaments, demostrant capacitat de gestió i govern, i teixint el màxim de complicitats possibles amb els agents socials del territori. Aquesta presència local és imprescindible tant per a impulsar transformacions socials i econòmiques com per a enfortir la concepció de nació. Els municipis han de ser una peça clau en els moments decisius en què el país es torni a plantejar grans avenços en l'àmbit nacional.

+

El món municipal, on Esquerra també té la força que li dona ser capdavantera a Catalunya en nombre de regidories, amb 2.900 electes, és un altre àmbit d'acció institucional decisiu. En l'àmbit municipal, l'independentisme hi manté la majoria de càrrecs locals, amb més de 6.000 regidories. Les polítiques locals són les més pròximes a la ciutadania i, per tant, representen una oportunitat única perquè l'independentisme es mostri com una força transformadora i capaç de millorar la vida quotidiana de les persones. Els ajuntaments no només gestionen serveis essencials, sinó que també exerceixen una influència significativa sobre la societat. Són espais clau per construir un model de ciutadania compromès, treballar des de la base en la consolidació d'una identitat nacional inclusiva i arrelada al teixit social i garantir que la veu de la ciutadania sigui escoltada i tingui un impacte real en la presa de decisions. Per aquest motiu, és fonamental que l'independentisme es reforci també des dels ajuntaments, demostrant capacitat de gestió i govern, i teixint el màxim de complicitats possibles amb els agents socials del territori. Aquesta presència local és imprescindible tant per a impulsar transformacions socials i econòmiques com per a enfortir la concepció de nació. Els municipis han de ser una peça clau en els moments decisius en què el país es torni a plantejar grans avenços en l'àmbit nacional. **Per fer-ho possible cal un nou embat independentista, sense la independència i sense avançar realment cap a la fita anirem perdent representació municipal, per aturar l'extrema dreta en el nostres municipis cap establir un pla amb dates concretes per avançar cap a la independència.**

Paràgraf 53

-És especialment estratègic que l'independentisme amplii la seva presència institucional i l'arrelament social en aquelles zones del país, com és el cas de les àrees metropolitanes, on encara és minoritari i on, històricament, les forces polítiques no sobiranistes han mantingut una hegemonia consolidada. Treballar des del municipalisme no només permet construir un país més just i cohesionat, sinó també posar les bases per avançar cap a la plena sobirania nacional.

+

És especialment estratègic que l'independentisme amplii la seva presència institucional i l'arrelament social en aquelles zones del país, com és el cas de les àrees metropolitanes, on encara és minoritari i on, històricament, les forces polítiques no sobiranistes han mantingut una hegemonia consolidada. Treballar des del municipalisme no només permet construir un país més just i cohesionat, sinó també posar les bases per avançar cap a la plena sobirania

nacional. En aquest sentit ha estat un error que el candidat a l'alcaldia de Santa Coloma de Gramenet, Gabriel Rufián, hagi renunciat a la seva acte de regidor i no hagi iniciat una cursa per guanyar l'alcaldia d'aquesta ciutat emblemàtica de l'AMB ara que la seva alcaldessa històrica hagi abandonat l'alcaldia, l'objectiu d'aconseguir l'alcaldia per part d'ERC ha passat a nova vida.

Paràgraf 54

-Des del motor municipalista, en confluència amb les entitats sobiranistes, els moviments socials, les organitzacions veïnals, l'associacionisme cultural i la resta de la ciutadania compromesa i mobilitzada, hem mostrat tant la capacitat de sumar força popular en favor del progrés social com de plantejar l'exercici del dret de l'autodeterminació amb l'objectiu d'assolir la independència nacional, amb un diàleg fluid amb el conjunt de la societat civil, i actuant amb una estratègia política pròpia. Hem de ser actius en totes les institucions on som presents, però també -i encara més- en les organitzacions sindicals i sectorials, les entitats sobiranistes i els moviments de lluita i transformació social. Ho hem de ser en el teixit associatiu de cada territori, responnent a les seves pròpies necessitats i a la seva realitat, inserint-lo en els objectius nacionals. Hem de bastir, al costat dels màxims agents possibles, un moviment ampli i majoritari d'emancipació nacional i social.

+

Des del motor municipalista, en confluència amb les entitats **independentistes**, els moviments socials, les organitzacions veïnals, l'associacionisme cultural i la resta de la ciutadania compromesa i mobilitzada, hem mostrat tant la capacitat de sumar força popular en favor del progrés social com de plantejar l'exercici del dret de l'autodeterminació amb l'objectiu d'assolir la independència nacional, amb un diàleg fluid amb el conjunt de la societat civil, i actuant amb una estratègia política pròpia. Hem de ser actius en totes les institucions on som presents, però també -i encara més- en potenciar les organitzacions sindicals **de caire nacional** i sectorials, les entitats **independentistes** i els moviments de lluita i transformació social. Ho hem de ser en el teixit associatiu de cada territori, responnent a les seves pròpies necessitats i a la seva realitat, inserint-lo en els objectius nacionals. Hem de bastir, al costat dels màxims agents possibles, un moviment ampli i majoritari d'emancipació nacional i social.

Paràgraf 55

-La resolució del conflicte polític amb l'Estat -que es va aguditzar arran de la sentència de l'Estatut de Catalunya del Tribunal Constitucional, però que és tan antic com la pèrdua de les llibertats nacionals dels Països Catalans- arribarà a partir de teixir un nou consens social i polític majoritari, amb la suma de nous agents, però també a partir de fer valdre la nostra força per la via democràtica i la mobilització, tot generant costos a l'Estat per tal que accepti negociar els resultats d'un referèndum d'autodeterminació.

+

La resolució del conflicte polític amb l'Estat -que es va aguditzar arran de la sentència de l'Estatut de Catalunya del Tribunal Constitucional, però que és tan antic com la pèrdua de les llibertats nacionals dels Països Catalans- arribarà a partir de teixir un nou consens social i polític majoritari, amb la suma de nous agents, però també a partir de fer valdre la nostra força per la via democràtica i la mobilització, tot generant costos a l'Estat per tal que accepti negociar els resultats d'un referèndum d'autodeterminació. Veient que en els darrers 8 anys

l'estat mai ha volgut negociar seriosament, sempre ha volgut imposar, cal canviar l'estratègia dels darrers anys, tornar a la unitat estratègica i recuperar la unilateralitat del procés independentista, només amb l'embat l'estat espanyol ha mogut fitxa, ha tremolat, ja vam guanyar un referèndum d'autodeterminació i només l'amenaça de recuperar una majoria independentista al Parlament de Catalunya disposada aplicar el resultat de l'1-O farà viable que l'Estat Espanyol vulgui negociar una Catalunya independent.

Paràgraf 56

-Com a partit amb capacitat d'incidir en totes les institucions, amb una presència activa en les lluites del poder popular i amb la voluntat d'esdevenir l'eix de l'esquerra nacional, hem de fer valdre la nostra força per dotar-nos de les eines i estructures necessàries per encarar de nou el conflicte polític amb l'Estat amb unes condicions millors que les que van conduir al referèndum del 2017, aprenent dels errors comesos i reforçant les accions positives que ens hi van conduir. Hem de fer possibles les condicions polítiques i socials que ens permetin plantejar un procés transitable i creïble cap a la independència, és a dir, a la sobirania nacional, que ens ha de dur a assolir la justícia social i territorial a partir de la proclamació de la República Catalana.

+

Paràgraf 59

-L'Estat disposa un poderós aparell repressor que no dubta a utilitzar, fins i tot més enllà del seu propi ordenament jurídic i molt més enllà de l'ordenament internacional, i que hem patit abastament. Per això ens cal encara ser més forts, més resilients i més solidaris. I mantenir el combat contra la repressió, continuant fent costat a totes les persones represaliades de totes les organitzacions i moviments sobiranistes i antifeixistes, treballant coordinadament amb les entitats antirepressives i solidàries. Fent valdre els èxits assolits en l'àmbit internacional i de l'estat.

+

L'Estat disposa un poderós aparell repressor que no dubta a utilitzar, fins i tot més enllà del seu propi ordenament jurídic i molt més enllà de l'ordenament internacional, i que hem patit abastament. Per això ens cal encara ser més forts, més resilients i més solidaris. I mantenir el combat contra la repressió, continuant fent costat a totes les persones represaliades de totes les organitzacions i moviments independentistes i antifeixistes, treballant coordinadament amb les entitats antirepressives i solidàries. Cal reforçar el treball a l'exterior, vist el fracàs dels contactes exteriors durant el procés, arribant sense cap suport internacional en el moment decisiu. És fa imprescindible per avançar recuperar la majoria independentista i el govern de la Generalitat de Catalunya, negociar millores per l'actual autogovern acaba convertint-se en un blanqueig de l'actual govern de la Generalitat.

Paràgraf 63

-El nostre país viu un moment de profunda transformació: mai abans s'hi havien parlat tantes llengües, ni conviscut tantes identitats i orígens diferents. La diversitat és una realitat incontestable, i la nostra capacitat de cohesionar aquest mosaic humà al voltant d'una idea de catalanitat oberta i inclusiva serà clau per al futur del país. La llengua catalana ha de ser el principal element de vertebració, el punt de trobada on tothom és benvingut, independentment del seu origen o creença

+

El nostre país viu un moment de profunda transformació: mai abans s'hi havien parlat tantes llengües, ni conviscut tantes identitats i orígens diferents. La diversitat és una realitat incontestable, i la nostra capacitat de cohesionar aquest mosaic humà al voltant d'una idea de catalanitat oberta i inclusiva serà clau per al futur del país. La llengua catalana ha de ser el principal element de vertebració, el punt de trobada on tothom és benvingut, independentment del seu origen o creença. **La llengua catalana ha de ser l'única oficial a Catalunya i a tots els Països Catalans juntament amb l'Occità a l'Aran com a únic mecanisme que garanteix la seva supervivència com es demostra en qualsevol altre país.**

Paràgraf 64

-Aconseguir aquest objectiu seria un desafiament majúscul si comptéssim amb les estructures d'un estat propi que el facilitessin, però, fer-ho sense aquestes eines, i fins i tot amb unes estructures estatals que hi actuen en contra, converteix el repte en una empresa encara més complexa.

+

Per aconseguir aquest objectiu cal avançar cap a la independència, cal arribar a l'any 2031 com un nou estat independent dins d'Europa, cal actuar amb unitat estratègia per fer fora l'esquerra espanyola del govern de Catalunya i establir aliances estratègiques amb la resta de forces independentistes. Sense avançar cap a la independència acabarem sent residuals.

Paràgraf 67

-Aquesta concepció involucionista de la nació no la farà més forta, sinó més feble. No la farà més gran, sinó més petita. Una catalanitat que es defineixi per la por, per la desconfiança i pel rebuig a la diversitat està destinada a perdre el seu sentit històric i la seva capacitat de sumar voluntats. Si aquest model s'acaba imposant, la catalanitat esdevindrà cada vegada més empobrida, més dèbil i més fosca. Això no només comprometria la continuïtat de la nació catalana, sinó també la viabilitat del projecte independentista.

+

Paràgraf 68

-El nostre repte no és tancar-nos, sinó obrir-nos més que mai. No és empètitir-nos, sinó créixer i sumar. La catalanitat del futur ha de ser expansiva i cohesionadora. Només així podrà sobreviure i avançar cap a la plena sobirania.

+

El nostre repte no és tancar-nos, sinó obrir-nos més que mai. **Per fer-ho possible cal avançar cap a la independència, i en primer lloc cal recuperar la ciutadania independentista que ha marxat dels actuals partits independentistes, cal establir un full de ruta unitari que torni a il·lusionar i que tingui els objectius de recuperar la majoria absoluta independentista, sense recuperar aquesta majoria no aconseguirem sumar a més gent, i el més greu seguirem formant part d'un estat repressor com l'espanyol.**

Paràgraf 69

-Sentim orgull d'un país que ha sabut transmetre una llengua minoritzada generació rere generació, fins i tot quan ha estat més perseguida, i que ha volgut transmetre-la a tot nouvingut que ha projectat la seva vida al país. Sentim orgull de la capacitat mobilitzadora de la nostra societat, que ha lluitat, una vegada rere l'altra, pels drets de les persones treballadores, per les dones, per la democràcia, per la pau... Sentim orgull de formar part d'un país capdavanter en múltiples àmbits, amb visió estratègica i capacitat innovadora; que vol generar un retorn social. Sentim orgull de representar un país que obre els carrers a la ciutadania, que genera acció comunitària des de la persistència.

+

Sentim orgull d'un país que ha sabut transmetre una llengua minoritzada generació rere generació, fins i tot quan ha estat més perseguida, i que ha volgut transmetre-la a tot nouvingut que ha projectat la seva vida al país. **Però en els darrers anys i sota governs independentistes s'ha produït un retrocés important en l'ús de la llengua catalana en la majoria d'espais, a l'escola, a La universitat, en el sector sanitari, en el cinema, a la justícia. Tot plegat confirma que sense un estat al darrera la llengua catalana segueix cada cop més amb perill, la desídia dels governs independentistes dels darrers anys ens ha situat en un dels moments més delicats per la pervivència de la llengua catalana.**

Paràgraf 70

-Sentim orgull d'un país que, més enllà de la seva posició en l'àmbit internacional, ha sabut preservar les arrels més valuoses: aquelles que ens uneixen en comunitat, en poble. Un país que, com la resta de les nacions del món, ha evolucionat en la mesura que ha canviat la seva ciutadania i que, avui, es troba amb un repte cabdal: trobar la seva identitat en una globalització que ens uniformitza i ens aïlla en les bombolles de les xarxes socials. Un repte al qual sabrem respondre, des de l'orgull, des de la consciència i el coneixement que ens han permès superar tots els obstacles que ens hem trobat, com a país, al llarg de la història. I des de l'acció comunitària que tant ens representa.

+

Sentim orgull d'un país que, més enllà de la seva posició en l'àmbit internacional, ha sabut preservar les arrels més valuoses: aquelles que ens uneixen en comunitat, en poble. Un país que, com la resta de les nacions del món, ha evolucionat en la mesura que ha canviat la seva ciutadania i que, avui, es troba amb un repte cabdal: trobar la seva identitat en una globalització que ens uniformitza i ens aïlla en les bombolles de les xarxes socials. Un repte al qual sabrem respondre, **si tenim les eines per exercir del poder d'un estat lliure, sense aquestes eines la globalització ens derrotarà, cal activar el camí real de la independència i cal posar-li l'objectiu d'aconseguir-ho abans de 2031, no tenim tot el temps del món, la llengua catalana està realment en perill, ho comprovem cada dia.**

+

6. Projectem el 2031 aconseguint la independència de Catalunya

Paràgraf 71

-Tal com hem fet al llarg de la història, des d'Esquerra Republicana ens disposem a ser determinants en l'esdevenir del país. Assumint els aprenentatges de l'1 d'octubre, ens comprometem a treballar per a la construcció d'un escenari pel 2031 que faci possible

consolidar una majoria social i política favorable al projecte de República Catalana i a l'exercici efectiu del dret d'autodeterminació.

+

Tal com hem fet al llarg de la història, des d'Esquerra Republicana ens disposem a ser determinants en l'esdevenir del país. Assumint els aprenentatges de l'1 d'octubre **i aquella gran victòria democràtica de la nostre ciutadania consolidada amb la gran mobilització del 3-O. Ens comprometem a treballar per aconseguir la independència abans del 2031. En aquest sentit proposem entre altres coses:**

1.- A restablir la unitat estratègica de les principals forces independentistes (Junts, CUP i ERC) i de les entitats independentistes de la societat civil.

2.- A treballar per recuperar la majoria independentista i expulsar del govern de Catalunya les forces del 155 com el PSC, i treballar per fer el mateix en tots els òrgans de poder del nostre país.

3.- No pactarem amb partits no independentistes sinó reconeixen el dret a l'autodeterminació de Catalunya i de la resta dels Països Catalans.

4.- Llistes conjuntes independentistes a les eleccions espanyoles i europees amb els partits independentistes i amb tots aquells que acceptin el dret a l'autodeterminació. Obrir aquestes llistes unitàries a les forces independentistes d'Euskal Herria (PNB i EH Bildu) i Galizia (NBG) d'acord amb la proposta aprovada pel darrer congrés d'EH Bildu.

Paràgraf 72

-Reafirmem el nostre compromís amb el camí democràtic cap a la Independència, des de la defensa de la catalanitat cultural i social, la lluita per totes les sobiranes nacionals, la confluència amb les classes treballadores i populars de tots els territoris, metropolitans, urbans i rurals, i compartint espais i generant complicitats amb les causes que acompanyen l'objectiu del progrés personal i col·lectiu.

+

Reafirmem el nostre compromís amb el camí democràtic cap a la Independència, des de la defensa de la catalanitat cultural i social, la lluita per totes les sobiranes nacionals, la confluència amb les classes treballadores i populars de tots els territoris, metropolitans, urbans i rurals, i compartint espais i generant complicitats amb les causes que acompanyen l'objectiu del progrés personal i col·lectiu. **Partim de la victòria democràtica de l'1-O, del 3-O i de l'aprovació de la independència del dia 27-O aprovada per la majoria democràtica del Parlament de Catalunya. Per tot això exercirem el dret democràtic a implementar la independència si l'estat espanyol ens segueix negant el dret a l'autodeterminació, caldrà en aquest sentit aplicar la unilateralitat per implementar la independència.**

Paràgraf 73

-Aquest escenari irrenunciable l'hem de bastir a partir de l'acció conjunta de les esquerres independentistes i dels sobiranistes del país; de les estratègies compartides per tots els moviments socials i les forces polítiques democràtiques compromeses amb la fita de la sobirania nacional; d'un municipalisme fort i compromès; d'un sindicalisme nacional i de classe; i de la participació activa en els moviments feministes, ecologistes, antifeixistes i solidaris i en les seves mobilitzacions arreu del país. Compromesos activament amb el foment i extensió de l'ús social de la llengua catalana, com a llengua comuna i pròpia, hem de promoure l'enfortiment de les associacions que treballen per la seva promoció en tots els àmbits, de les entitats de cultura popular i de les de foment de la memòria històrica.

+

Aquest escenari irrenunciable l'hem de bastir a partir de l'acció conjunta dels **partits independentistes i dels que acceptin la legitimitat del nostre dret a l'autodeterminació**, de les estratègies compartides per tots els moviments socials i les forces polítiques democràtiques **compromeses amb la independència de Catalunya i els Països Catalans**; d'un municipalisme fort i compromès; d'un sindicalisme nacional i de classe **que cal potenciar; de les petites i mitjanes empreses, emprenedors i autònoms partidaris de la independència** i que pateixen l'espoli constant i brutal per part de l'estat espanyol i de la participació activa en els moviments feministes, ecologistes, antifeixistes i solidaris i en les seves mobilitzacions arreu del país. Compromesos activament amb el foment i extensió de l'ús social de la llengua catalana, com a llengua comuna i pròpia, hem de promoure l'enfortiment de les associacions que treballen per la seva promoció en tots els àmbits, de les entitats de cultura popular i de les de foment de la memòria històrica i **proposant la llengua catalana com l'única oficial a Catalunya i a tots els Països Catalans.**

Paràgraf 74

-El debilitament del règim del 78 i de les estructures de dominació de l'estat passa necessàriament per la consolidació de nous espais de sobirania nacional, cultural i social i per una major sobirania econòmica, amb el foment d'iniciatives que responguin a les necessitats de la societat catalana, des de perspectives innovadores, sostenibles, de gènere i de treball digne. Nous espais de sobirania que han de sorgir, també, del desmantellament de les estructures que l'Estat manté a casa nostra i se superposen als nostres propis governs i als ajuntaments, limitant-ne l'acció i constrenyent-ne l'exercici de les seves competències. El manteniment de l'estructura provincial, amb tot el que comporta, n'és un bon exemple.

+

Paràgraf 75

-El context de creixement dels moviments sobiranistes a Euskal Herria i Galiza i la seva força determinant en l'àmbit de l'Estat també esdevenen una oportunitat per bastir-hi aliances amb l'objectiu de reforçar els respectius moviments d'alliberament nacional, obrint diversos fronts que ens permetin sincronitzar els embats contra l'Estat i ser més forts i més efectius en els objectius compartits.

+

El context de creixement dels moviments sobiranistes a Euskal Herria i Galiza i la seva força determinant en l'àmbit de l'Estat també esdevenen una oportunitat per bastir-hi aliances amb l'objectiu de reforçar els respectius moviments d'alliberament nacional, obrint diversos fronts que ens permetin sincronitzar els embats contra l'Estat i ser més forts i més efectius en els objectius compartits. En aquest sentit acceptar la proposta recentment aprovada per EH Bildu de concórrer a les eleccions espanyoles i europees amb els diferents partits independentistes, EH Bildu, PNB, BNG, Junts, ERC i la CUP.

Paràgraf 76

-El repte més immediat és aconseguir que la societat catalana torni a veure l'independentisme -i especialment l'independentisme d'esquerres- com l'eina política més útil per fer possible un país millor, un país on es pugui viure amb dignitat, sense bosses de pobresa, amb l'accés garantit a l'habitatge i a l'alimentació per part de tothom, equilibrat territorialment, diversificat econòmicament, respectuós amb el patrimoni natural i històric... Un país orgullós de la seva gent i de la seva diversitat. Un país que faci de la catalanitat del segle XXI la senya de la seva universalitat. I, per a això, cal que recuperem la confiança perduda i la credibilitat davant d'aquesta societat. Cal que arribem al 2031 havent recuperat i consolidat, per a l'independentisme, la majoria parlamentària i social necessària.

+

El repte més immediat és aconseguir que la societat catalana torni a veure l'independentisme -i especialment l'independentisme d'esquerres- com l'eina política més útil per fer possible un país millor, un país on es pugui viure amb dignitat, sense bosses de pobresa, amb l'accés garantit a l'habitatge i a l'alimentació per part de tothom, equilibrat territorialment, diversificat econòmicament, respectuós amb el patrimoni natural i històric... Un país orgullós de la seva gent i de la seva diversitat. Un país que faci de la catalanitat del segle XXI la senya de la seva universalitat. I, per a això, cal que recuperem la confiança perduda i la credibilitat davant d'aquesta societat. **Cal que establim un gran acord unitari de totes les forces independentistes i partidaris del nostre dret a l'autodeterminació per aconseguir arribar a l'any 2031 com a un nou estat independent al món, que serà la millor manera d'il·lusionar a la majoria independentista d'aquest país i a la ciutadania que se sent orfe d'Espanya com estat encara ple de franquisme en les seves estructures de poder.**

Paràgraf 77

-L'emancipació nacional és també una lluita per l'emancipació social, un instrument a l'abast del conjunt de la ciutadania i de la classe treballadora per progressar i recuperar posicions econòmiques i socials, així com per fer front a les oligarquies econòmiques que governen de l'Estat i el seu model d'explotació territorial, laboral i de recursos naturals per tal de mantenir els seus privilegis en detriment de la majoria, i per fer front al discurs d'odi. Per això, impulsarem la celebració d'una Conferència Nacional Sobiranista el 2026 i promourem, amb els agents socials i les formacions i entitats sobiranistes que s'hi vulguin sumar, campanyes informatives sobre les motivacions socials i econòmiques de la independència nacional, que arribin arreu del país, especialment en els sectors i territoris on ha obtingut, en les mobilitzacions populars i els processos electorals, menys suport.

+

L'emancipació nacional és també una lluita per l'emancipació social, un instrument a l'abast del conjunt de la ciutadania i de la classe treballadora per progressar i recuperar posicions econòmiques i socials, així com per fer front a les oligarquies econòmiques que governen de l'Estat i el seu model d'explotació territorial, laboral i de recursos naturals per tal de mantenir els seus privilegis en detriment de la majoria, i per fer front al discurs d'odi. Per això, impulsarem la celebració d'una Conferència **independentista el 2026 de caire unitari** i promourem, amb els agents socials i les formacions i entitats **independentistes** que s'hi vulguin sumar, campanyes informatives sobre les motivacions socials i econòmiques de la independència nacional, que arribin arreu del país, especialment en els sectors i territoris on ha obtingut, en les mobilitzacions populars i els processos electorals, menys suport.

Paràgraf 78

-Treballarem pel referèndum inevitable, per uns nous 1 i 3 d'octubre que ens duguin a la proclamació de la República Catalana, que és el nostre objectiu irrenunciable i per al qual no podem descartar, d'antuvi, cap via democràtica.

+

Vam celebrar i guanya un referèndum democràtic d'autodeterminació l'1-O, validat per la ciutadania el 3-O i pel Parlament de Catalunya el 27-O. Si en els propers sis mesos el govern espanyol més progressista de la història no autoritza un referèndum d'autodeterminació quedem lliure per aplicar la Declaració d'Independència aprovada en el seu dia.

Paràgraf 79

-L'emancipació nacional i social dels Països Catalans, la seva independència política en el context internacional, ha de ser la clau de l'acció política d'Esquerra Republicana en tots els seus àmbits d'actuació i en totes les institucions en què estigui present.

+

L'emancipació nacional i social dels Països Catalans, la seva independència política en el context internacional, ha de ser la clau de l'acció política d'Esquerra Republicana en tots els seus àmbits d'actuació i en totes les institucions en què estigui present, **treballant per fer possible una estratègia unitària de totes les forces independentistes de tot l'estat espanyol. Per aconseguir arribar a la independència abans del 2031.**